

Ostali radovi u knjizi ne pripadaju folklorističkom području i nećemo ih ovdje prikazati.

Ivan Lozica

Studies in East European Folk Narrative, Edited by **Linda Dégh**, American Folklore Society and the Indiana University Folklore Monographs Series, Indiana University — Folklore Institute, Bloomington, Ind., 1978, 678 str.

Knjiga radova o istočnoevropskim narodnim pripovijetkama, iako objavljena tek 1978., rezultat je znanstvenog skupa u Kopenhavnu i Kielu 1959. i odluke Mađarskog etnografskog društva da na engleskom jeziku objavi knjigu koja bi znanstvenim krugovima Zapada približila rezultate istočnoevropskih istraživanja usmene proze. Ovdje tiskani radovi napisani su između 1961. i 1965., izdavački su se poslovi oduljili, pa knjiga tako predstavlja naknadnu informaciju i ne može više poslužiti onoj svrsi kojoj je prvobitno bila namijenjena. Ipak, čak i ovako zakašnjeli podaci pokazuju da su istočnoevropski istraživači usmene proze bili među prvima koji su se jalovom traganju za »izvornim« oblikom priče suprotstavili uvodeći suvremenije i složenije metode istraživanja priča u kontekstu i posvećujući više pažnje pripovjedačima i njihovoj interakciji s publikom. Urednica Linda Dégh u uvodu je upozorila da su istočnoevropski znanstvenici takvim svojim metodama otvorili put istraživanju oblika, stila, strukture i kompozicijskih elemenata, kao i istraživanju njihove međuzavisnosti, prijelaznih oblika i različitih etničkih i interetničkih posebnosti. Otvorene su i mogućnosti za istraživanje estetike usmene proze, dihotomije fantazije i realnosti itd.

Knjiga je podijeljena na dva dijela. U prvom su dijelu komparativne studije usmene proze. Pertev Naili Boratav pisao je o odnosu bajke i drugih pripovjednih žanrova,

Maja Bošković-Stulli o sižeima narodnih bajki u hrvatskim i srpskim epskim pjesmama, Imre Ferenczi o povijesti, narodnim legendama i usmenoj tradiciji, Vlajko Palavestra o genezi dviju legendi o vojvodi Stjepanu, Ilona Dobos o istinitim pričama, Vilmos Voigt o izučavanju usmene književnosti u Sovjetskom Savezu, a Karel Horálek o balkanskim varijantama jednog motiva **Anup i Bata**, AaTh 315B).

Drugi dio knjige sadrži radove o pripovjedačima i o njihovoj umjetnosti, a autori su Corneliu Bârbulescu, Cvetana Romanska, P.V. Lintur, Sándor Erdész, Olga Nagy, József Faragó i Tony Brill.

Ivan Lozica

Patterns in Oral Literature, In World Anthropology, general editor **Sol Tax**, editors **Heda Jason**, **Dimitri Segal**, Mouton Publishers, The Hague, Paris 1977, VII + 333 str.

Od 15. do 18. kolovoza 1973. održan je u Kopenhavnu znanstveni skup o strukturi u usmenoj književnosti, kao dio 9. kongresa antropoloških i etnoloških znanosti (Chicago, rujan 1973). U knjizi su neki od radova s tog znanstvenog skupa, a uključeni su i prilozi koji su stigli naknadno.

Proučavanje usmene književnosti oduvijek je bilo vezano uz lingvistička istraživanja. Nerijetko su se isti ljudi bavili i lingvistikom i folkloristikom. Kao što su u prošlom stoljeću obje discipline bile povijesno usmjerene, tako i u ovom stoljeću razvoj strukturalističke lingvistike i semiotike donosi srodne pokušaje i na folklorističkom području. Radovi u knjizi opisuju modele usmene književnosti na različitim razinama i na različite načine. Proučavanje usmene književnosti uz pomoć strukturalnih modela može pomoći rješavanju mnogih problema vezanih uz pitanje o zakonitostima izvedbe i kompozicije usmeno-književnih tekstova. Počeci su takva